

عنوان مقاله:

ارزیابی اثر پیش تیمارهای خشکی و سرما بر رشد، نمو و میزان عملکرد گوجه‌فرنگی (*Lycopersicon esculentum*) در شرایط مزرعه (Mill).

محل انتشار:

مجله علوم باغبانی، دوره 34، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فردین قنبری - دانشگاه ایلام

محمد سیاری - بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

دمای پایین منجر به آسیب‌های فیزیولوژیکی به سلول در گیاهان حساس به سرمازدگی و خسارت محصولات گرمسیری و نیمه گرمسیری مانند گوجه فرنگی می‌شود. به منظور ارزیابی اثر پیش تیمار خشکی بر تحمل به سرما نشاهای گوجه فرنگی و رشد و عملکرد بعدی آن در شرایط مزرعه، تحقیقی در دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان در سال 1395 به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل تنش خشکی در سه سطح (صفر، 10 و 20 درصد PEG) و تنش سرمایی در دو سطح (تنش و بدون تنش) بود. پس از اعمال پیش تیمار تنش خشکی، نشاها به مدت شش ساعت در شش روز متوالی در دمای سه درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند و پس از آن در مزرعه کاشته شدند. نتایج نشان داد که پیش تیمار خشکی تاثیر معنی‌داری در افزایش رشد و عملکرد گوجه فرنگی در شرایط مزرعه دارد. گیاهانی که پیش تیمار نشده بودند پس از تیمار سرمایی رشد کمی در شرایط مزرعه داشتند و همچنین عملکرد آن‌ها پایین‌تر بود. پیش تیمار خشکی سبب افزایش اندازه میوه، افزایش عمر ماندگاری آن و کاهش تعداد میوه‌های دارای پوسیدگی گلگاه شد. بالاترین رشد و عملکرد کل میوه در کاربرد 10 درصد PEG به دست آمد. به طور کلی نتایج این آزمایش نشان داد که پیش تیمار خشکی می‌تواند به طور موثری برای حفاظت نشاهای گوجه فرنگی از آسیب ایجاد شده به وسیله تنش دمای پایین در مراحل اولیه رشد استفاده شود و سبب رشد و عملکرد بهتر گوجه فرنگی در شرایط مزرعه می‌شود.

کلمات کلیدی:

پوسیدگی گلگاه، تنش، سرمازدگی، مقاوم سازی، مقاومت تقاطعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1161219>

